

DOM

afsagt den 12. december 2017 af Vestre Landsrets 4. afdeling (dommerne Ida Skouvig, Kirsten Thorup og Joy Winter (kst.) med domsmænd) i ankesag

V.L. S-0921-17

Anklagemyndigheden

mod

T

Født maj 1995

(advokat Mikkel Cramer, Fredericia)

Retten i Sønderborg har den 27. april 2017 afsagt dom i 1. instans (rettens nr. K01-589/2017).

Påstande

Tiltalte, T, har påstået stadfæstelse.

Anklagemyndigheden har påstået skærpelse, således at straffen forhøjes til fængsel i 3 år, subsidiært 2 år og 9 måneder.

F har ved processkrift af 19. september 2017 påstået dommens bestemmelse om tortgodtgørelse stadfæstet og gentaget sin påstand for byretten om godtgørelse for svie og smerte med 4.560 kr.

Supplerende oplysninger

Tiltalte ankede i forbindelse med domsafsigelsen byrettens dom med påstand om frifindelse, subsidiært formildelse. Tiltalte har den 3. oktober 2017 frafaldet sin påstand om frifindelse og har ved hovedforhandlingens begyndelse nedlagt påstand om stadfæstelse.

Landsrettens begrundelse og resultat

Ved lov nr. 635 af 8. juni 2016, der trådte i kraft den 1. juli 2016, blev der til straffelovens § 216 om voldtægt tilføjet et nyt stk. 4, hvorefter der ved fastsættelsen af straffen skal lægges vægt på den særlige krænkelse, der er forbundet med lovovertrædelsen. Det fremgår af forarbejderne, at der med lovændringen er lagt op til en generel forhøjelse af strafudmålingsniveauet for voldtægt med gennemgående 1 år i forhold til det hidtil gældende strafniveau, eksempelvis således, at udgangspunktet for en enkeltstående fuldbyrdet overfaldsvoldtægt er 3 år og 6 måneders fængsel, hvis der ikke foreligger andre skærpende omstændigheder. I forarbejderne omtales ikke, hvilket strafniveau der skal være udgangspunktet ved forsøg på overfaldsvoldtægt uden andre skærpende omstændigheder, modsat hvad der fremgik af forarbejderne til den tidligere skærpelse af strafniveauet ved lov nr. 380 af 6. juni 2002 om ændring af bl.a. straffeloven, hvorefter også straffen for forsøg på overfaldsvoldtægt uden andre skærpende omstændigheder skulle forøges med 1 år.

På denne baggrund og under hensyn til forsøgets karakter forhøjer landsretten straffen til fængsel i 2 år og 6 måneder.

De juridiske dommere tiltræder, at F's krav om godtgørelse for svie og smerte er udskudt til eventuel behandling i Erstatningsnævnet.

Med den anførte ændring stadfæster landsretten dommen.

Tiltalte har fortsat været frihedsberøvet under anken.

Th i k e n d e s f o r r e t:

Byrettens dom ændres, således at straffen forhøjes til fængsel i 2 år 6 måneder.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger for landsretten.

Ida Skouvig

Kirsten Thorup

Joy Winter
(kst.)

Udskriften udstedes uden betaling.

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Vestre Landsret,

Viborg den 13. december 2017.

Niels Erik Nielsen

retssekretær

Udskrift af dombogen

D O M

afsagt den 27. april 2017

Retten nr. K01-589/2017

Politiets nr. 3300-72301-00021-16

Anklagemyndigheden

mod

T

Født maj 1995

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 6. februar 2017.

T er tiltalt for overtrædelse af

straffelovens § 216, stk. 1, nr. 1, jf. § 21, forsøg på voldtægt,

ved den 7. august 2016 omkring kl. 04.50 ud for

By 1, ved vold eller trussel om vold, at have forsøgt at tiltvinge sig samleje med F, idet han greb fat om hendes arme og fastholdt hende, hvorved hun faldt omkuld på jorden, hvorefter han pressede hendes hoved ned i jorden og satte sig ovenpå hende, mens han forsøgte at sprede hendes ben, ligesom han forsøgte at åbne sine bukser, hvilket imidlertid mislykkedes, idet hun gjorde modstand og råbte på hjælp.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om, at tiltalte skal straffes i overensstemmelse med den rejste tiltale med fængsel i ikke under 2 år.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at tiltalte i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 6, eller § 24, nr. 2, udvises med indrejseforbud i et tidsrum, som fastsættes af retten, jf. udlændingelovens § 32.

Tiltalte har nægtet sig skyldig.

Tiltalte har ikke haft bemærkninger til udvisningspåstanden.

F har nedlagt påstand om, at tiltalte skal betale hende godtgørelse for svie og smerte på 4.560 kr. samt tortgodtgørelse på 60.000 kr. med rente efter erstatningsansvarslovens § 16 fra den 7. august

2016.

Tiltalte har bestridt såvel pligten til at betale godtgørelse samt størrelsen af det fremsatte krav.

Sagens forklaringer

Der er under sagen afgivet forklaring af tiltalte samt vidneforklaring af F og V .

Tiltalte har forklaret, at han kom til Danmark i april 2016, hvor han søgte asyl. Først boede han på et asylcenter i By 2 . Herefter kom han til et asylcenter i By 1 , hvor han boede frem til september 2016.

Lørdag den 6. august 2016 om aftenen havde han frem til kl. ca. 22.00 opholdt sig på asylcenteret. Herefter var han taget ind til byen. Først havde han sammen med asylansøgere fra siddet i en park og drukket nogle øl. Herefter var han taget hen til en café, hvor man også kunne danse. På dette sted drak han omkring 4-5 glas cola med vodka. Han blev på caféen frem til kl. ca. 03.00.

Inde på caféen havde han danset med piger, bl.a. også med en pige, som hed X . De kendte hinanden fra byen og havde det sjovt sammen.

Da han forlod caféen, var han meget beruset. Han er ikke vant til at drikke. Han havde det dårligt og lagde sig på en bænk. Omkring kl. 04.00 havde han det lidt bedre og ville gå tilbage til asylcenteret. I nærheden af en tankstation, så han en pige komme gående. Han kaldte på hende, fordi han troede, at det var X , som han tidligere havde danset med. Han gik samtidig over vejen for at komme i kontakt med hende. På dette tidspunkt gik pigen foran ham.

På tysk råbte han "Hej X , vent." Pigen svarede ikke. Han troede, at hun måske var sur. Da han nåede hen til hende, kunne han se, at hun talte i telefon. Han kunne endnu ikke se pigens ansigt. Han så, at hun havde en iPhone. Idet X også havde en iPhone, var han sikker på, at pigen var X . Pigen havde også nogenlunde det samme tøj på, som X havde haft på. Endvidere havde hun sort hår ligesom X . Han tog nu sine arme rundt om hendes mave. Han kunne stadig ikke se pigens ansigt, fordi han kom fra siden, og fordi pigen vendte sit ansigt væk fra ham. Pigen prøvede at vriste sig fri. Han sagde "Jeg er fuld, kan du hjælpe mig?" Pigen svarede ham på dansk, hvilket han ikke forstod.

Da pigen prøvede at slippe væk ved at gå over på den modsatte side af vejen, væltede de begge og faldt ned i græsset. Det foregik nærmere bestemt på den måde, at han væltede ind over hende, muligvis fordi han snublede over kantstenen. I faldet rev han pigen med sig. Forinden havde der været ca. 1/2 meters afstand imellem dem.

Han sagde "Undskyld, jeg er fuld."

Han havde sin tunge rygsæk på, da han faldt ind over pigen. Hun begyndte herefter at slå og sparke ham. Hun slog ham med begge sine hænder. På engelsk sagde han "X, du skal ikke slå mig. Det er mig 'T', kan du ikke huske mig?" Overfor X havde han altid kaldt sig "T". Igen sagde han, at han havde brug for hjælp. Fordi pigen sparkede så meget, var han nødt til at holde hendes ben. Pigen forsøgte at sparke ham over det hele, også i hans ansigt. Han sad ved siden af pigen, da han holdt hendes ben. Han har hverken ligget eller siddet på hende. Pigen sagde nu på engelsk til ham, at hun ikke var X, og at hun ikke var hans kæreste. Hun sagde også, at hendes kæreste var på vej. Til sidst gav hun ham en lussing med flad hånd.

Han havde været helt sikker på, at pigen var X. Da hun sagde til ham, at hendes kæreste var på vej og han kunne se kæresten komme løbende, forlod han stedet og gemte sig bag et træ ved et hus, der lå i nærheden. Han fik det dårligt, fordi han nu forstod, at pigen ikke var X. Den X, som han kendte, havde ingen kæreste.

Han forstod nu også, hvorfor pigen havde skreget sådan. Det hele havde været en stor misforståelse. Han valgte ikke at træde frem fra sit skjul for at opklare misforståelsen, selvom han havde lyst hertil. Han var bange for at blive slået. Pigen og hendes kæreste ville formentlig tro, at han havde været ude på at stjæle hendes iPhone.

Han vil ikke mene, at hans handling på nogen måde kunne opfattes som et forsøg på voldtægt.

Lidt senere overvejede han igen, om han skulle træde frem og undskylde sin handling. Han fulgte derfor efter pigen og hendes kæreste hen til det hus, som de gik ind i. Parret låste døren efter sig. Han turde ikke ringe på. Han tænke, at de ville blive bange eller nervøse, hvis de så ham. Han kunne høre, at pigen var i panik.

Han overvejede, om han skulle komme tilbage dagen efter for at sige undskyld, men valgte ikke at gøre dette.

Han føler ikke, at han har gjort noget forkert. Han gjorde derfor heller ikke noget for at skjule sig bagefter. Han fortsatte med at gå med den samme kasket og den samme rygsæk, som han bar den pågældende nat, selvom navnlig kasketten er meget genkendelig.

Han har ændret sin forklaring i forhold til de to tidligere forklaringer, som han har afgivet til politiet, jf. sagens bilag 1.68 og 1.101, fordi han var bange for politiet. Politiet havde ved en tidligere episode fejlagtigt beskyldt ham for at lave larm på asylcenteret. Under sine tidligere forklaringer har han ikke bevidst undladt at nævne X. Han har blot sagt, at han ikke havde nogen

kæreste, hvilket også er korrekt. X er ikke hans kæreste.

F har forklaret, at hun lørdag den 6. august 2016 havde været til polterabend i By 3. Omkring kl. 22.00-23.00 var selskabet taget ind til en sportsbar i By 1, som hedder . Hun havde siddet sammen med de andre ved et bord lidt inde i lokalet. Hun havde også danset lidt med nogle af pigerne. Hun var ikke i kontakt med fyre, som hun ikke kendte. Det havde været en god dag, og de havde alle været i meget godt humør. Hun havde flere gange været i SMS-kontakt med sin kæreste.

Hun var beruset, men husker alt, som skete den pågældende aften og nat. Sportsbaren lukkede omkring kl. 03.00-04.00. Sammen med 3 veninder og en bekendt gik de hen imod .

Til dagligt arbejder hun som mentor under By 1 Kommune. Ude foran mødte hun en af sine brugere, som gerne ville tale med hende. Den ene af hendes veninder blev stående sammen med hende. De to havde aftalt at følges hjemad. Da samtalen med brugeren trak ud, sagde hun til veninden, at hun bare skulle gå forud, og at hun ville indhente hende.

Da samtalen med brugeren var slut, begyndte hun også at gå hjemad. Hun talte samtidig i telefon med den veninde, der var gået forud. Fra By 1 Midtby hjem til hendes kæreste, hvor hun skulle overnatte, er der ca. 4,5 kilometer. Hun forsøgte forgæves at få fat på en taxa. Da dette ikke lykkedes, og idet hun ikke til fods ville kunne indhente veninden, aftalte de i stedet at forblive i telefonisk kontakt. Da hendes veninde over telefonen fortalte hende, at hun var nået hjem, havde hun selv ca. en kilometer foran sig. De aftalte på dette tidspunkt at afslutte samtalen. Klokken var nu ca. 04.30-04.40. Hun ringede herefter til sin kæreste, V, for at fortælle, at hun snart ville være hjemme. Under denne samtale talte de om, hvorledes dagen havde været, og han tilbød at gå hende i møde. Han havde sin 9-årige søn på besøg, som lå og sov, og hun svarede derfor, at han ikke behøvede at gå hende i møde. Da hun var omkring 250 meter fra V's hjem afsluttede hun og V samtalen. V havde sagt, at han ville gå ned i køkkenet for at vente på hende.

Straks hun havde afsluttet samtalen, hørte hun skridt bagfra. Hun vendte sig om og så en ung mand med kasket. Hun blev ekstremt overrasket og utryg. Hun kender de fleste mennesker i området og kunne på ingen måde genkende manden. Hun tog sin telefon op af lommen, men valgte ikke straks at taste genkald. Hun overvejede, om hun skulle begynde at løbe. Hun valgte i stedet at sænke farten, således at manden kunne passere hende. Manden passerede hende kort efter, og for et øjeblik åndede hun lettet op. Så snart manden var kommet forbi hende, vendte han sig imidlertid om og kiggede på hende, som om han ville se hende an. Hun kunne forholdsvis tydeligt se manden, selvom det var mørkt. Han bar en lys kasket og havde en mørk hudfarve.

Manden kom nu imod hende og sagde noget på et sprog, som hun ikke forstod. Hun svarede "Don't come any closer, stay there." Dette gentog hun mange gange, men manden fortsatte med at komme nærmere. Hun var meget bange og tænkte kun på at komme væk. Hun bestemte sig for at gå over på den anden side af vejen. Hun troede ikke, at hun ville kunne løbe fra ham. Manden fulgte efter hende. Midt ude på vejen greb manden fat i hendes overarme med begge sine hænder. Hun kæmpede imod og fægtede med begge sine arme. Hun skubbede og kradsede ham i ansigtet. Hele tiden råbte hun, at manden skulle lade hende være. Inden hun krydsede vejen, havde hun nået at ringe til V og sikret sig, at han også havde taget telefonen. Hun råbte til V, at han skulle komme og hjælpe hende.

Manden havde virkelig hårdt fat i hende. De tumlede rundt, men han slap ikke sit hårde greb. Hun prøvede forgæves at sparke ham. Hun var overbevist om, at manden havde til hensigt at voldtage hende. Det var den eneste måde, hun kunne tolke hans handling på.

Manden fik lagt hende ned i græsset på den modsatte side af vejen. Hun kan ikke med sikkerhed sige, om han skubbede hende ned i græsset eller pressede hende ned i græsset. Hun ved bare, at hun ikke frivilligt faldt ned på jorden. Hun landede i græsset på sine knæ på en måde, hvor hun kortvarigt havde sin ryg vendt mod manden. Der var på dette tidspunkt en kort pause i hans handlinger, hvor hun lige nåede at tænke, at han var ved at gøre sig klar, herunder åbne sine bukser. Idet hun vendte ryggen til manden, kunne hun ikke se, om dette holdt stik. Da hun fik vendt sig om, satte manden sig på hendes skinneben. Han forsøgte at sprede hendes ben. Hun fægtede fortsat vildt om sig. Hun fik mulighed for at gøre mere modstand, da han forsøgte at sprede hendes ben med sine hænder, fordi han derved ikke længere kunne holde hendes arme fast. Hun tabte på dette tidspunkt sin telefon, som kom til at ligge i græsset ved siden af hende. Hun var hele tiden fortsat med at råbe til V, at han skulle komme og hjælpe hende.

Fordi manden sad på hendes skinneben, lykkedes det ham ikke at få spredt hendes ben rigtigt. Hun forsøgte at lirke sine ben fri og sparkede manden i skridtet. Idet han fortsat holdt hende, var det ikke noget særlig hårdt spark. På dette tidspunkt råbte hun flere gange "My boyfriend is coming in a minute." Hun kæmpede, som gjaldt det hendes liv.

Under hele forløbet sagde manden ikke noget til hende på hverken engelsk eller tysk. Han nævnte heller ikke navnet X. Manden befamlede eller kysede hende heller ikke. Det var der ganske enkelt ikke mulighed for, fordi hun slog og sparkede så vildt, som hun gjorde.

På et tidspunkt rejste manden sig. Han så kort på hende og forsvandt i løb ind på en lille sidevej i nærheden. Et par sekunder senere kom V til stedet. Hun græd og sagde til V, at manden ville voldtage hende. Hun

blev bare ved med at gentage sig selv igen og igen.

V havde ikke nået at se manden og havde i starten svært ved at forstå, hvad der var sket. De gik hjem til V. Hun lagde sig på gulvet, hvor hun græd og græd.

Hun havde talt i telefon både med V og veninden på vej hjem fra byen, fordi hun som pige generelt er utryk ved at gå alene om aftenen. Af samme grund plejer hun aldrig at gå alene hjem fra byen. Denne nat var en ren undtagelse. Hun husker ikke, hvorvidt manden pressede hendes hoved ned i jorden. Det hele gik så hurtigt.

Da hun så manden, tænkte hun straks, at han havde til hensigt at voldtage hende, fordi han helt fra starten agerede på en upassende måde. Havde han villet stjæle, kunne han bare have taget hendes taske eller hendes mobiltelefon. Dette prøvede han ikke at gøre. Hun var ikke sorthåret den pågældende nat. Hendes hårfarve var blond, ligesom den er i dag.

V har forklaret, at han i 2 år har været kæreste med F. De bor ikke sammen, men det var aftalen, at F skulle overnatte hos ham fra den 6. til den 7. august 2016. Han havde ikke været med F i byen den pågældende aften.

Da F var på vej hjem fra byen havde de telefonisk kontakt. De snakkede om løst og fast. F var i godt humør. Hun var stille og rolig. På et tidspunkt sagde F, at hun var nået til byskiltet. Byskiltet står omkring 300-400 meter fra hans hus. Han tilbød at gå hende i møde. F afslog tilbuddet, fordi hun vidste, at han havde sin søn på besøg, der lå og sov.

Han gik i stedet ned i køkkenet for at vente på F og tog sig et glas vand. Han hørte kort efter telefonen ringe og løb ovenpå for at tage den. Han hørte nu, hvorledes F råbte og skreg og bad om hjælp. Hun råbte bl.a. "My boyfriend is coming." Han forstod ikke helt, hvad der skete, men skyndte sig hurtigt at komme i tøjet. Idet F kort forinden havde nævnt, at hun havde passeret byskiltet, viste han i hvilken retning han skulle løbe.

Han havde på turen F i røret, men kunne samtidig på sin vej høre hende skrike i horisonten. Han fandt F liggende i vejkanten. Hun var helt ude af den og skrækslagen. Hun fortalte, at hun var blevet overfaldet. F beskrev manden, men han kunne ikke se ham nogen steder. Hun fortalte, at han havde været ovenpå hende.

De gik herefter hjem. F havde det ikke godt. Hun smed sig ned på gulvet og var helt ude af den.

Da han efterfølgende tjekkede sin videoovervågning, fik han et chok, fordi han kunne se en mand gå rundt om huset kort efter, at de var kommet hjem

den pågældende nat. Da F så videoovervågningen kunne hun genkende manden som værende ham, der havde overfaldet hende.

Oplysninger i sagen

Der er under sagen foretaget dokumentation fra følgende bilag:

- 1.1 - Anmeldelsesrapport
- 1.6 - Rapport vedrørende sporsøgning
- 1.7 - Rapport vedrørende ransgning af telefon
- 1.27 - Videoovervågning
- 1.29 - Rapport vedrørende videoovervågning
- 1.59 - Rapport DNA og erklæring vedrørende retsgenetiske undersøgelser
- 1.61 - Anholdelsesrapport
- 1.69 - Rapport vedrørende § 26 afhøring af 19. oktober 2016
- 1.74 - Personundersøgelse fra Retsmedicinsk Institut
- 1.75 - Retskemisk Alkoholerklæring
- 1.79 - Fotomappe
- 1.87 - Afhøringsrapport vidne.

Følgende fremgår af bilag 1.59, Retsgenetisk undersøgelse af 26. september 2016 fra Retsgenetisk Afdeling vedrørende prøver fra F

..

"...

Konklusion

Prøver fra retslægelig undersøgelse af F

a) Fem negleskrab fra negle, højre hånd

Dna-profilen for det påviste biologiske spor på ovennævnte prøve, jf. erklæring af 07.09.2016, taler for, at en del af det undersøgte dna stammer fra T .

Dna-profilen for materialet fra negleskrabene blev beregnet til at være mere end 1.000.000 gange mere sandsynlig, hvis en del af det undersøgte dna stammer fra T , end hvis ikke en del af det undersøgte dna stammer fra T . Beregningen er baseret på hyppigheder af dna-faktorer i den danske befolkning og forudsætter, at ingen af de påviste dna-faktorer stammer fra nære slægtninge til T .

b) Fem negleskrab fra negle, venstre hånd

Dna-profilen for det påviste biologiske spor på ovennævnte prøve, jf. erklæring af 07.09.2016, taler for, at den større mængde dna stammer fra T frem for en tilfældig anden person.

Dna-profilen for den større mængde dna blev beregnet til at være mere end 1.000.000 gange mere sandsynlig, hvis den større

mængde dna stammer fra T , end hvis den større mængde dna stammer fra en tilfældig anden person i den danske befolkning. Beregningen gælder ikke ved sammenligning med nære slægtninge til T .

d) Materiale aftørret fra venstre hånd

Dna-profilen for det påviste biologiske spor på ovennævnte prøve, jf. erklæring af 07.06.2016, taler for, at en del af det undersøgte dna stammer fra T .

Dna-profilen for det aftørrede materiale blev beregnet til at være mere end 1.000.000 gange mere sandsynlig, hvis en del af det undersøgte dna stammer fra T , end hvis ikke en del af det undersøgte dna stammer fra T . Beregningen er baseret på hyppigheder af dna-faktorer i den danske befolkning og forudsætter, at ingen af de påviste dna-faktorer stammer fra nære slægtninge til T ..

..."

Følgende fremgår af bilag 1.74, personundersøgelse fra Retsmedicinsk Institut af 8. august 2016 vedrørende F :

"...

Konklusion:

Ved undersøgelsen af F , cpr. nr. , der angiveligt cirka tre timer forud for undersøgelsen havde været udsat for et voldtægtsforsøg, fandtes af læsioner en enkelt hudafskrabning på ryggen.

Hudafskrabningen var frisk, og kan meget vel være opstået på tidspunktet for det angiveligt passerede, men er ellers ukarakteristisk i sin opståelsesmåde.

Der vil blive foretaget retsgenetisk undersøgelse, alkoholbestemmelse og retskemisk undersøgelse. Når resultaterne foreligger vil erklæring herom blive fremsendt særskilt.

..."

Personlige oplysninger

Psykiatrisk Afdeling Middelfart ved overlæge Claus Refshammer har i en retspsykiatrisk erklæring af 30. december 2016 udarbejdet en mentalundersøgelse vedrørende tiltalte i medfør af retsplejelovens § 809. Følgende fremgår af undersøgelsen:

"...

Konklusion

Observanden er ved denne undersøgelse ikke fundet at være sindssyg, ligesom jeg ikke finder, at observanden har været sindssyg på tidspunktet for de påsigtede handlinger. Observanden har

herunder ikke befundet sig i nogen tilstand af patologisk rus.

Observanden er ikke omfattet af den i straffelovens § 16, stk. 1 eller stk. 2 beskrevne personkreds, ligesom jeg ikke finder belæg for at anføre, at observanden er omfattet af den i straffelovens § 69 beskrevne personkreds.

Såfremt observanden findes skyldig i forhold til de påsigtede handlinger, kan jeg ikke pege på andre foranstaltninger end almindelige strafferetlige sanktioner som værende bedre egnet til at forebygge fornyet ligearartet kriminalitet.

..."

Udlændingestyrelsen har den 8. februar 2017 udarbejdet en udtalelse om udvisningsspørgsmålet. Følgende fremgår af udtalelsen:

"...

Opholdsgrundlag og længde

T søgte asyl i Danmark den 2016. Udlændingestyrelsen traf den 10. november 2016 afgørelse om overførsel til Italien jf. Dublin-forordningen, jf. udlændingelovens § 48 a. Denne afgørelse blev den 2. januar 2017 stadfæstet.

Den pågældende har lov til at opholde sig i Danmark indtil overførsel kan ske. Der er ikke tale om lovligt ophold i udvisningsbestemmelsernes forstand.

T har således ikke lovligt ophold i Danmark i udvisningsbestemmelsernes forstand, jf. herved bestemmelsen i udlændingelovens § 27.

Udvisningshjemmelen

Udlændingestyrelsen er af den opfattelse, at opholdets karakter fører til, at betingelserne for en eventuel udvisning skal søges i udlændingelovens § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 6 eller § 24, nr. 2.

Efter udlændingelovens § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 6 kan en udlænding, som har haft lovligt ophold her i landet i mindre end de sidste 5 år, udvises, hvis udlændingen efter straffelovens § 216, idømmes ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter.

Efter udlændingelovens § 24, nr. 2, kan en udlænding, som har haft lovligt ophold her i landet i mindre end de sidste 5 år, udvises, hvis udlændingen idømmes betinget eller ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter.

§ 26, stk. 2

Vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt en beslutning om udvisning af T kan antages at være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, skal Udlændingestyrelsen henvise til politiets rapport af 19. oktober 2016.

Særligt vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt der er risiko for, at T vil lide overlast i det land, hvor han efter udvisningen kan ventes at tage ophold, skal styrelsen bemærke, at styrelsen ikke på nuværende tidspunkt er i besiddelse af oplysninger om, hvorvidt den pågældende vil risikere at blive udsat for særlig byrdefulde strafforanstaltninger ved tilbagevenden til land 1 eller for at T dér vil risikere at blive straffet for den samme lovovertrædelse, som han måtte blive dømt for i Danmark.

Udlændingestyrelsen er således ikke i besiddelse af oplysninger om, hvorvidt dobbeltstraf anvendes i praksis.

Udtalelse om udvisningsspørgsmålet

Det bemærkes indledningsvis, at det følger af bestemmelsen i udlændingelovens § 26, stk. 2, at en udlænding skal udvises efter §§ 22 - 24, medmindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

På baggrund af anklagemyndighedens oplysninger om kriminalitetens karakter, og om at den pågældende forventes idømt en frihedsstraf af 2 års varighed sammenholdt med de i udlændingelovens § 26, stk. 2 nævnte hensyn, kan Udlændingestyrelsen tiltræde anklagemyndighedens indstilling om udvisningsspørgsmålet.

..."

Tiltalte om sin personlige forhold forklaret, at han kommer fra Land 1 . Han har ikke nogen tilknytning til Danmark. Han kender dog en person fra Land 1 i Danmark, som er ældre end ham, og som han derfor kalder for onkel.

Tiltalte har under sagen været frihedsberøvet siden den 6. oktober 2016.

Tiltalte er ikke tidligere straffet.

Rettens begrundelse og afgørelse

Det er bevist, at tiltalte er skyldig i forsøg på voldtægt ved den 7. august 2016 omkring kl. 04.50 ud for i By 1 , ved vold at have forsøgt at tiltvinge sig samleje med F , idet han greb fat om hendes arme, holdt hende fast, så hun faldt til jorden, satte sig på hendes skinneben og forsøgt at sprede hendes ben, hvilket dog mislykkedes, idet F gjorde modstand og råbte om hjælp.

Retten har ved vurderingen af skyldspørgsmålet lagt tiltaltes egen forklaring til grund om, at han den 7. august 2016 ca. kl. 04.50 befandt sig på , hvor han traf F .

Retten har endvidere i det hele lagt F's troværdige forklaring om det passerede til grund.

F's forklaring om den mod hende udøvede vold understøttes af de objektive lægelige fund samt de DNA spor fra tiltalte,

som er fundet bl.a. under hendes negle.

På den baggrund og navnlig under hensyn til F's forklaring om, hvorledes tiltalte satte sig på hendes skinneben, mens han forsøgte at sprede hendes ben, finder retten, at tiltalte havde til hensigt at voldtage hende, hvilket alene mislykkedes, fordi hun gjorde modstand, og fordi hendes kæreste kom hende til undsætning.

Straffen fastsættes til fængsel i 2 år, jf. straffelovens § 216, stk. 1, nr. 1, jf. § 21.

Retten har ved strafudmålingen særlig lagt vægt på forholdets karakter, herunder at tiltalte, der ikke kendte F, uden varsel og ved anvendelse af vold overfaldt hende i den hensigt at voldtage hende. Retten har endvidere lagt vægt på den krænkelse, der har været forbundet med lovovertrædelsen, jf. straffelovens § 216, stk. 4.

Påstanden om udvisning tages til følge i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 6, samt § 24, nr. 2. Indrejseforbuddet meddeles for bestandig, jf. udlændingelovens § 32, stk. 2, nr. 4.

Retten har ved bestemmelsen om udvisning lagt vægt på, at den efter de foreliggende oplysninger ikke findes at være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. udlændingelovens § 26, stk. 2.

Retsformanden tager påstanden om tort til følge med rente efter erstatningsansvarslovens § 16 som nedenfor bestemt. Den nedlagte påstand vedrørende godtgørelse for svie og smerte udskydes efter retsformandens bestemmelse til eventuel behandling i Erstatningsnævnet.

Thi kendes for ret:

Tiltalte, T, skal straffes med fængsel i 2 år.

Tiltalte udvises af Danmark. Indrejseforbuddet gælder for bestandig.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.

Tiltalte skal inden 14 dage til F, c/o advokat Sven Brouer Seedorff, Laurids Skaus Gade 14, 6100 Haderslev, betale 30.000 kr. med procesrente fra den 8. september 2016.

Lone Staugaard
retsassessor

Udskriftens rigtighed bekræftes.
RETTEN I SØNDERBORG, den 5. maj 2017

Gyde Uldall-Jessen

Retsassistent